

Riktlinjer

om tillsyn över finansiell information

Innehållsförteckning

I. Tillämpningsområde	3
II. Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner	4
III. Syfte.....	8
IV. Efterlevnad och rapporteringsskyldigheter.....	9
V. Riktlinjer för tillsynen	10
Bakgrund.....	10
Syftet med redovisningstillsynen	11
Begreppet redovisningstillsyn	11
Redovisningstillsynens räckvidd	12
Europeiska tillsynsutövare	13
Förhandsgodkännande.....	15
Urvalsmetoder	16
Granskningsförfaranden	17
Tillsynsåtgärder	18
Europeisk samordning.....	20
Frågor inför beslutsfattande och beslut.....	21
Rapportering	23

I. Tillämpningsområde

Vem?

1. Dessa riktlinjer gäller alla behöriga myndigheter i Europeiska unionens (EU:s) medlemsstater som utövar tillsyn över finansiell information enligt öppenhetsdirektivet. Riktlinjerna är också utformade för att gälla behöriga myndigheter i länder i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), som inte är EU-medlemsstater, i den mån öppenhetsdirektivet är tillämpligt i dessa länder.

Vad?

2. Riktlinjerna gäller vid utövande av tillsyn över finansiell information enligt öppenhetsdirektivet. Syftet är att se till att finansiell information i harmoniserade dokument som tillhandahålls av emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad uppfyller kraven i öppenhetsdirektivet.
3. I enlighet med öppenhetsdirektivet innefattar detta finansiell information från emittenter som redan är upptagna till handel på en reglerad marknad som omfattas av detta direktiv. Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 kan detta även innefatta finansiell information från emittenter från tredjeland som tillämpar ramverk för finansiell rapportering som har förklarats likvärdiga med de internationella redovisningsstandarderna (IFRS).
4. Dessa riktlinjer gäller inte tillsynen över den icke-finansiella rapporten som avses i artikel 19a och artikel 29a i redovisningsdirektivet.
5. Behöriga myndigheter och andra relevanta organisationer kan välja att följa dessa riktlinjer även vid utövandet av tillsyn över finansiell information som grundas på andra krav som emittenter måste uppfylla enligt nationell lagstiftning.

När?

6. Dessa riktlinjer börjar gälla två månader efter det att de har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla EU:s officiella språk.
7. De reviderade riktlinjerna 5, 6, 6a och 6b träder i kraft den 1 januari 2022 såvida inte tillsynsutövarna beslutar att genomföra ändringarna tidigare.

II. Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner

Om inte annat anges har de termer som används och definieras i öppenhetsdirektivet samma betydelse i dessa riktlinjer. Vissa av de termer som definierats i öppenhetsdirektivet upprepas nedan för att underlätta hänvisningarna. Dessutom tillämpas följande definitioner, lagstiftningsreferenser och förkortningar:

Lagstiftningsreferenser

<i>Redovisningsdirektivet</i>	Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (ändrat genom direktiv 2014/95/EU).
<i>Bankredovisningsdirektivet</i>	Rådets direktiv 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut
<i>Esma-förordningen</i>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (ändrad genom förordning (EU) 2019/2175).
<i>IAS-förordningen</i>	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder
<i>Försäkringsredovisningsdirektivet</i>	Rådets direktiv 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag
<i>Direktivet om marknader för finansiella instrument eller MiFID II</i>	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU
<i>Öppenhetsdirektivet</i>	Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om

harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (ändrat genom direktiv 2013/50/EU).

Förkortningar

<i>CESR</i>	Europeiska värdepapperstillsynskommittén
<i>EES</i>	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
<i>EECS</i>	European Enforcers Coordination Sessions
<i>Esma</i>	Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten
<i>EU</i>	Europeiska unionen
<i>GAAP</i>	God redovisningssed (Generally Accepted Accounting Principles)
<i>IASB</i>	International Accounting Standards Board
<i>IFRS</i>	International Financial Reporting Standards
<i>IFRS IC</i>	International Financial Reporting Standards Interpretation Committee

Definitioner

<i>Redovisningsdirektiven</i>	Med redovisningsdirektiven avses Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, rådets direktiv 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag och rådets direktiv 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut.
<i>Särskild rättelse</i>	Information som utfärdas av en tillsynsutövare eller en emittent, på initiativ eller begäran av en tillsynsutövare, för att, avseende en viss post eller vissa poster i finansiell information som redan har offentliggjorts, offentliggöra att väsentligt oriktig uppgift har lämnats, och, såvida detta inte är praktiskt genomförbart, den rättade informationen.

<i>Tillsyn över finansiell information</i>	Granskning av huruvida den finansiella informationen uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering, med vidtagande av lämpliga åtgärder om överträdelser upptäcks under utövandet av tillsynen, i enlighet med gällande bestämmelser i öppenhetsdirektivet och med vidtagande av andra åtgärder som är relevanta för syftet med tillsynen.
<i>Tillsynsutövare/europeisk tillsynsutövare</i>	Behöriga myndigheter eller organ som agerar för deras räkning inom EES i enlighet med gällande bestämmelser i öppenhetsdirektivet.
<i>Finansiell rapport</i>	Årliga finansiella rapporter och delårsrapporter som utarbetats i enlighet med det relevanta ramverk för finansiell rapportering som definieras nedan.
<i>Harmoniserade dokument</i>	Dokument som måste offentliggöras enligt öppenhetsdirektivet.
<i>Hemmedlemsstat</i>	Hemmedlemsstaten enligt definitionen i artikel 2.1 i i öppenhetsdirektivet.
<i>Värdmedlemsstat</i>	Värdmedlemsstaten enligt definitionen i artikel 2.1 j i i öppenhetsdirektivet.
<i>Emittent</i>	En emittent enligt definitionen i artikel 2.1 d i i öppenhetsdirektivet, med undantag av "fysiska personer".
<i>Marknadsoperatör</i>	En marknadsoperatör enligt definitionen i artikel 4.1.18 i MiFID II-direktivet.
<i>Obligatorisk information</i>	Obligatorisk information enligt definitionen i i öppenhetsdirektivet, dvs. all information som emittenten eller varje annan person som ansökt om att få ett värdepapper upptaget till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke är skyldig att offentliggöra enligt öppenhetsdirektivet, enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ¹ , eller enligt en medlemsstats lagar eller andra författningar som antagits enligt artikel 3.1 i i öppenhetsdirektivet.
<i>Reglerad marknad</i>	En reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.21 i i MiFID II-direktivet

¹ Direktiv 2003/6/EG har upphävts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 596/2014 av den 16 april 2014. Från och med det datumet ska alla referenser tolkas som hänvisningar till förordning (EU) nr 596/2014 och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till förordning (EU) nr 596/2014.

Relevant ramverk för finansiell rapportering

IFRS och ramverk för finansiell rapportering som på grundval av förordning (EG) nr 1569/2007² anses likvärdiga med IFRS, samt nationell god redovisningssed som tillämpas inom EES. Detta innebär även krav på företagsrapportering enligt direktivet om årsredovisningar.

Typer av granskningar

Skrivbordsbaserad riktad granskning av finansiell information

Bedömning av huruvida fördefinierade frågor/områden i den finansiella information som ingår i en eller flera av emittentens harmoniserade dokument uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering. Vid den skrivbordsbaserade riktade granskningen förekommer ingen interaktion mellan tillsynsutövaren och emittenten. På grundval av de genomförda granskningsförfarandena kommer tillsynsutövaren fram till huruvida det finns indikationer på att överträdelser föreligger vad gäller de fördefinierade frågor/områden som analyserats.

Skrivbordsbaserad fullständig granskning av finansiell information

Utvärdering av hela innehållet i den finansiella information som ingår i ett eller flera harmoniserade dokument från en emittent för att identifiera frågor/områden som enligt tillsynsutövaren behöver ytterligare analys och efterföljande bedömning av huruvida den finansiella informationen om dessa frågor/områden uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering. Vid den skrivbordsbaserade fullständiga granskningen förekommer ingen interaktion mellan tillsynsutövaren och emittenten. På grundval av de genomförda granskningsförfarandena kommer tillsynsutövaren fram till om det finns indikationer på att överträdelser föreligger i den finansiella information som analyserats.

Interaktiv riktad granskning av finansiell information

Bedömning av huruvida fördefinierade frågor/områden i den finansiella information som ingår i ett eller flera harmoniserade dokument från en emittent uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering. Vid den interaktiva riktade granskningen förekommer interaktion mellan tillsynsutövaren och emittenten. På grundval av de genomförda granskningsförfarandena och den information

² Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsemittenter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG, i dess lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) nr 310/2012 av den 21 december 2011.

som lämnats av emittenten kommer tillsynsutövaren fram till om överträdelser har upptäckts vad gäller de fördefinierade frågor/områden som analyserats.

*Interaktiv fullständig
granskning av finansiell
information*

Utvärdering av hela innehållet i den finansiella information som ingår i ett eller flera harmoniserade dokument från en emittent för att identifiera frågor/områden som enligt tillsynsutövaren behöver ytterligare analys och efterföljande bedömning av huruvida den finansiella informationen om dessa frågor/områden uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering. Vid den interaktiva fullständiga granskningen förekommer interaktion mellan tillsynsutövaren och emittenten. På grundval av de genomförda granskningsförfarandena och den information som lämnats av emittenten kommer tillsynsutövaren fram till om överträdelser har upptäckts vad gäller de frågor/områden som analyserats.

III. Syfte

8. Enligt artikel 16 i Esma-förordningen har Esma rätt att utfärda riktlinjer beträffande de rättsakter som anges i artikel 1.2 i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis beträffande dessa rättsakter och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av rättsakterna. Mot bakgrund av framför allt öppenhetsdirektivets mål att upprätta en effektiv och konsekvent redovisningstillsyn, och de bestämmelser som kräver att de behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att kontrollera att den finansiella information som offentliggörs enligt öppenhetsdirektivet har utarbetats i enlighet med det relevanta ramverket för rapportering, anser Esma att dessa riktlinjer uppfyller dessa syften.
9. Syftet med dessa riktlinjer är närmare bestämt att upprätta en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillsynspraxis och att säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten genom att, i enlighet med skäl 16 i IAS-förordningen, främja en gemensam syn på tillsynen över finansiell information enligt öppenhetsdirektivet för att på så sätt skapa ett korrekt och rigoröst system för tillsyn som ger investerarna tilltro till finansmarknaderna och för att undvika regelarbitrage. Dessa riktlinjer är principbaserade och definierar tillsyn över finansiell information och räckvidden för denna tillsyn i enlighet med öppenhetsdirektivet. I riktlinjerna anges dessutom vad som bör utmärka tillsynsutövare, det beskrivs vilka urvalstekniker som bör tillämpas och andra aspekter i fråga om tillsynsmetoder, det beskrivs vilken typ av tillsynsåtgärder som tillsynsutövarna bör vidta och det förklaras hur tillsynsverksamheten samordnas inom Esma.
10. År 2019 reviderades definitionerna, riktlinjerna 5, 6, 6a och 6b i Riktlinjer om tillsyn över finansiell information för att beakta rekommendationerna från den inbördes

utvärderingen³ som genomfördes 2017 om genomförandet av dessa riktlinjer. Dessa ändringar syftar till att stärka tillsynskonvergensen när det gäller tillsyn av finansiell information genom att ytterligare harmonisera de förfaranden som genomförs av tillsynsutövare när de granskar finansiell information som offentliggörs av emittenter i enlighet med öppenhetsdirektivet.

11. Slutligen bör de behöriga myndigheterna, i enlighet med artikel 24.4a i öppenhetsdirektivet, ha alla de utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med nationell rätt.

IV. Efterlevnad och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

12. Detta dokument innehåller riktlinjer utfärdade enligt artikel 16 i Esma-förordningen och riktar sig till behöriga myndigheter. I enlighet med artikel 16.3 i Esma-förordningen ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.
13. De behöriga myndigheter som omfattas av dessa riktlinjer bör införliva riktlinjerna i sin tillsynspraxis. Esma konstaterar att de tillsynsskyldigheter som omfattas av riktlinjerna fullgörs av de behöriga myndigheter som utsetts i varje medlemsstat eller av organ till vilka denna uppgift har delegerats.⁴ Den behöriga myndigheten har dock fortfarande det slutliga ansvaret för att bestämmelserna i öppenhetsdirektivet efterlevs. Oberoende av vilket organ som i praktiken utövar tillsynen är de behöriga myndigheterna fortfarande skyldiga att med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.

Rapporteringskrav

14. Behöriga myndigheter som omfattas av dessa riktlinjer ska meddela Esma huruvida de följer eller avser att följa riktlinjerna. I det fall myndigheterna varken följer eller avser att följa riktlinjerna ska de, senast två månader efter det att dessa riktlinjer har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla EU:s officiella språk, meddela skälen till detta till corporate.reporting@esma.europa.eu. Om inget svar har inkommit inom denna tidsfrist ska de behöriga myndigheterna inte anses följa riktlinjerna. En mall för meddelanden finns på Esmas webbplats. Varje ändring av efterlevnadsstatusen ska också rapporteras till kommissionen.

³ ESMA 42-111-4138 Peer Review Report – Peer Review on Guidelines on Enforcement of financial information, 18 juli 2017, Esma, Paris

⁴ Artikel 24 i öppenhetsdirektivet

V. Riktlinjer för tillsynen

Bakgrund

15. I skäl 16 i IAS-förordningen anges följande: "Ett korrekt och rigoröst system för tillsyn är av avgörande betydelse för investerarnas tilltro till finansmarknaderna. Medlemsstaterna är i enlighet med artikel 10 i föredraget förpliktade att vidta de åtgärder som krävs för att garantera efterlevnad av internationella redovisningsstandarder. Kommissionen avser att tillsammans med medlemsstaterna, i synnerhet genom Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR), utveckla en gemensam strategi för tillsynen."
16. I detta syfte inrättade CESR, Esmas föregångare, European Enforcers Coordination Sessions (EECS), ett forum i vilket nationella redovisningstillsynsorgan utbyter åsikter om och diskuterar erfarenheter när det gäller att uppfylla finansiella rapporteringskrav. EECS är en permanent arbetsgrupp som rapporterar till Esmas ständiga kommitté för börsbolags finansiella rapporter (CRSC).
17. I EECS:s mandat, som reviderades 2013, anges att forumet huvudsakligen ska ägna sig åt följande:
 - Diskutera frågor inför beslutsfattande som europeiska tillsynsutövare eller Esma har lämnat in.
 - Diskutera de beslut och åtgärder från europeiska tillsynsutövare som lämnats till EECS:s databas.
 - Förbereda hänskjutning av frågor till standard- eller tolkningsorgan som IASB och IFRS IC om relevanta frågor inte anses omfattas av redovisningsstandarder eller är föremål för motstridiga tolkningar.
 - Utbyta och jämföra praktiska erfarenheter på tillsynsområdet, exempelvis urval, riskbedömning, granskningsmetoder, kontakter med emittenter och revisorer.
 - Välja ut och utarbeta meddelanden om gemensamma tillsynsprioriteringar.
 - Ge råd i tillsynsfrågor och utarbeta uttalanden, yttranden eller riktlinjer för Esmas räkning.
 - Hjälpa Esma att undersöka eller granska hur IFRS tillämpas i praktiken.
 - Ge Esma råd i fråga om offentliggörandet av utvalda beslut.
 - Organisera utbildningstillfällen för tillsynsutövare.
18. CESR utvecklade standarderna 1 och 2 om tillsyn över finansiell information i Europa i april 2003 respektive i april 2004 (CESR/03-073 och CESR/03-317c). Dessa standarder möjliggjorde en gemensam strategi genom att fastställa principer som definierar vad redovisningstillsynen innebär, dess räckvidd, vad som utmärker tillsynsutövaren, urvalstekniker och andra tillämpliga tillsynsmetoder, åtgärder samt samordning av tillsynen.

19. Användningen av standarder och diskussionerna i EECS om tillsynsbeslut och andra tillsynserfarenheter ledde till att man inom CRSC tillsatte en arbetsgrupp för att genomföra en informationsstudie om de åtgärder som vidtagits. Detta resulterade i att CRSC i juni 2010 beslutade att revidera CESR-standarderna om redovisningstillsyn, med beaktande av erfarenheterna av hur standarderna har använts sedan 2005.
20. År 2017 genomförde Esma en inbördes utvärdering av genomförandet av dessa riktlinjer. Slutsatserna och resultaten av denna utvärdering ledde till att definitionerna och riktlinjerna 5 och 6 ändrades och att riktlinje 6a och 6b infördes.
21. Dessa riktlinjer är resultatet av detta arbete. Riktlinjerna är principbaserade. De främsta principerna är skrivna i fetstil medan förklaringar, närmare beskrivningar och exempel skrivs med normal stil. För att följa riktlinjerna måste en tillsynsutövare följa riktlinjerna i dess helhet, både den fetstilta texten och den text som står med normal stil.

Syftet med redovisningstillsynen

22. **Syftet med tillsynen över finansiell information som ingår i harmoniserade dokument är att bidra till en konsekvent tillämpning av det relevanta ramverket för finansiell rapportering och därigenom till insyn i finansiell information som är relevant för de beslut som fattas av investerare och andra användare av harmoniserade dokument. Genom tillsynen över finansiell information bidrar tillsynsutövaren till att skydda investerare, främja tilltron till marknaden och undvika regelarbitrage.**
23. För att investerare och andra användare av harmoniserade dokument ska kunna jämföra finansiell information från olika emittenter är det viktigt att denna information grundas på en konsekvent tillämpning av det relevanta ramverket för finansiell rapportering, i den meningen att liknande fakta och omständigheter ska motsvaras av liknande redovisning, presentation, värdering och/eller upplysningar i den utsträckning som krävs enligt detta ramverk för finansiell rapportering.
24. För att säkerställa att tillsynen över finansiell information genomförs på ett liknande sätt inom hela EES bör tillsynsutövaren tolka principerna i dessa riktlinjer på ett liknande sätt och reagera på samma sätt om avvikelser från det relevanta ramverket för finansiell rapportering upptäcks.
25. Avsikten med detta är inte enbart att främja en konsekvent tillämpning av det relevanta ramverket för finansiell rapportering och på så sätt bidra till en välfungerande inre marknad, vilket också är viktigt för finansiell stabilitet, utan även att undvika regelarbitrage.

Begreppet redovisningstillsyn

26. **I dessa riktlinjer avses med tillsyn över finansiell information en granskning av huruvida den finansiella informationen uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering, med vidtagande av lämpliga åtgärder om överträdelser**

upptäcks under utövandet av tillsynen, i enlighet med gällande bestämmelser i öppenhetsdirektivet, och med vidtagande av andra åtgärder som är relevanta för syftet med tillsynen.

27. Tillsyn över finansiell information innebär granskning av finansiell information för att bedöma huruvida informationen är förenlig med kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering. För att tillsynen över finansiell information ska bli så effektiv som möjligt bör tillsynsutövare vidta lämpliga åtgärder i enlighet med dessa riktlinjer om avvikelser från det relevanta ramverket för finansiell rapportering upptäcks, så att marknadsaktörerna vid behov ges korrekt information som uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering.
28. Tillsynsutövare kan även främja efterlevnaden genom att utfärda varningar och andra publikationer för att hjälpa emittenter att sammanställa sina finansiella rapporter i enlighet med det relevanta ramverket för finansiell rapportering.

Redovisningstillsynens räckvidd

29. **Dessa riktlinjer gäller tillsyn över finansiell information i harmoniserade dokument som tillhandahålls av emittenter. Riktlinjerna kan även tillämpas vid tillsyn över finansiell information som grundas på andra krav som emittenter måste uppfylla enligt den nationella lagstiftningen.**
30. Som påpekades i inledningen till dessa riktlinjer kan riktlinjerna tillämpas på varje relevant ramverk för finansiell rapportering som tillämpas av EES-noterade emittenter eftersom behovet av att skydda investerare inte beror på vilket ramverk för finansiell rapportering som emittenten använder. IFRS är obligatoriska för alla emittenter med säte i EES vid deras koncernredovisning medan medlemsstaterna kan tillåta eller kräva att lokal god redovisningssed används i årsredovisningar.
31. Riktlinjerna gäller dock inte tillsynen över den icke-finansiella rapporten som avses i artikel 19a och artikel 29a i redovisningsdirektivet.
32. **Riktlinje 1: Vid tillsyn över finansiell information från emittenter med säte utanför EES (tredjelandsemittenter) bör europeiska tillsynsutövare i enlighet med bestämmelserna i öppenhetsdirektivet se till att de har tillgång till personal med lämplig kompetens eller på annat sätt samordna redovisningstillsynen med Esma eller andra tillsynsutövare för att se till att de har tillräckliga resurser och expertkunskaper. Europeiska tillsynsutövare bör samordna redovisningstillsynen med Esma för att säkerställa att finansiell information från sådana emittenter behandlas på ett konsekvent sätt.**
33. I enlighet med öppenhetsdirektivet ska tillsynen över finansiell information från tredjelandsemittenter utövas av tillsynsutövaren i EES-hemmedlemsstaten. I stället för att tillämpa IFRS såsom de antagits av EU är det i sådana fall tillåtet att utarbeta finansiell information med hjälp av någon annan god redovisningssed som enligt förordning (EG) nr 1569/2007 har förklarats likvärdig. Dessa riktlinjer gäller även tillsyn över finansiell information från emittenter med säte i tredjeland som använder ramverk för finansiell

rapportering som enligt ovannämnda förordning och senare tillägg till denna har förklarats likvärdiga med IFRS.

34. Om den europeiska tillsynsutövaren i ett sådant fall konstaterar att det inte är effektivt eller möjligt för tillsynsutövaren att själv utföra tillsynen över finansiell information, kan tillsynsutövaren efter överenskommelse delegera uppgiften att kontrollera att kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering har uppfyllts till en annan tillsynsutövare eller till en centraliserad grupp som Esma på tillsynsutövarnas begäran sätter samman. Ansvar för tillsynsbeslutet ligger trots det alltid kvar hos tillsynsutövaren i EES-hemmedlemsstaten.
35. Enligt öppenhetsdirektivet får medlemsstaterna ingå samarbetsavtal som föreskriver informationsutbyte med behöriga myndigheter eller organ i tredjeland som enligt sin respektive lagstiftning får utföra någon av de uppgifter som enligt detta direktiv tilldelas de behöriga myndigheterna.

Europeiska tillsynsutövare

36. Enligt öppenhetsdirektivet utförs redovisningstillsynen av de behöriga myndigheter som utsetts i varje medlemsstat och/eller i vissa fall av andra organ till vilken denna uppgift har delegerats.
37. Enligt öppenhetsdirektivet ska medlemsstaterna utse en central behörig myndighet med ansvar för att kraven i detta direktiv och de ytterligare bestämmelser som antas till följd av direktivet uppfylls. När det gäller att kontrollera att den information som avses i detta direktiv utformas i enlighet med det relevanta ramverket för rapportering och vidta lämpliga åtgärder när en överträdelse upptäcks får medlemsstaterna dock utse en annan behörig myndighet än den centrala behöriga myndigheten.
38. Medlemsstaterna får tillåta att den centrala behöriga myndigheten delegerar uppgifter. Den myndighet som utsetts till behörig myndighet ansvarar för tillsynen, oavsett om den själv utövar tillsynen eller har delegerat denna uppgift till ett annat organ. Varje sådant delegerat organ bör övervakas av den delegerande myndigheten och vara ansvarigt inför denna. Det slutliga ansvaret för övervakningen av att bestämmelserna i öppenhetsdirektivet följs, inklusive ansvaret för inrättandet och upprätthållandet av en lämplig tillsynsprocess, ska under alla förhållanden ligga hos de behöriga myndigheter som de relevanta medlemsstaterna har utsett.
39. Enligt öppenhetsdirektivet ska en tillsynsutövare åtminstone ha följande befogenheter:
 - a) Befogenhet att kontrollera att den finansiella informationen i de harmoniserade dokumenten uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering.
 - b) Rätt att kräva in information och dokumentation från emittenter och deras revisorer.
 - c) Möjlighet att utföra inspektioner på plats.

- d) Befogenhet att se till att investerare informeras om väsentliga överträdelser som upptäcks och i god tid ges rättad information.
40. För att säkerställa inhämtandet av all relevant information inom ramen för tillsynsprocessen har tillsynsutövare vid utförandet av sina uppgifter, i enlighet med öppenhetsdirektivet, befogenhet att kräva in information från aktieägare eller andra personer som utövar rösträtt över en emittent och de personer som kontrollerar eller kontrolleras av dem.
41. Tillsynsutövare bör vid utförandet av sina uppgifter kräva att nödvändig information lämnas oavsett om det finns eller saknas indikationer på att kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering inte är uppfyllda.
42. **Riktlinje 2: Tillsynsutövare bör säkerställa att tillsynen över finansiell information sker på ett effektivt sätt. De bör därför ha tillräckligt med personal och tillräckliga ekonomiska resurser för att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Personalen bör besitta yrkesskicklighet, ha erfarenhet av det relevanta ramverket för finansiell rapportering och vara tillräckligt stor i förhållande till hur många emittenter som är föremål för tillsynen, deras utmärkande drag, hur komplexa deras finansiella rapporter är och deras förmåga att tillämpa det relevanta ramverket för finansiell rapportering.**
43. För att säkerställa effektiv tillsyn över finansiell information bör tillsynsutövare ha tillräckliga resurser. Vid fastställandet av hur stor personalstyrka som krävs är viktiga aspekter hur många emittenter som är föremål för tillsyn, den finansiella informationens komplexitet och förmågan hos de som utarbetar den finansiella informationen och revisorerna att tillämpa det relevanta ramverket för finansiell rapportering. Sannolikheten för att en emittent väljs ut för granskning och omfattningen av granskningen bör vara tillräckligt stor för att inte begränsas av bristande resurser, eftersom detta skulle kunna ge upphov till regelarbitrage.
44. Tillsynsutövare bör ha tillräckliga ekonomiska resurser för att se till att de kan använda den personalstyrka och de tjänster som krävs för att utöva tillsyn över finansiell information. De ekonomiska resurserna bör dessutom vara tillräckligt stora för att säkerställa att personalstyrkan har den yrkesskicklighet och erfarenhet som krävs.
45. **Riktlinje 3: Tillsynsutövare bör säkerställa att de är tillräckligt fristående från regeringar, emittenter, revisorer eller andra marknadsaktörer och aktörer på reglerade marknader. Att vara fristående från regeringar innebär att regeringar inte på ett otillbörligt sätt kan påverka tillsynsutövarnas beslut. Friståendet i förhållande till emittenter och revisorer bör bland annat uppnås genom etiska uppförandekoder och genom sammansättningen av tillsynsutövarns styrelse.**
46. För att säkerställa att investerare ges lämpligt skydd och för att undvika regelarbitrage är det viktigt att tillsynsutövaren inte utsätts för otillbörlig påverkan av varken medlemmar av det politiska systemet eller av emittenter och deras revisorer. Tillsynsansvaret bör inte delegeras till marknadsoperatörer eftersom detta skulle skapa intressekonflikter på

grund av att de emittenter som är föremål för tillsyn samtidigt är kunder till marknadsoperatörerna.

47. Tillsynsutöware bör inte utsättas för otillbörlig påverkan från regeringar när tillsynsutöarna fattar beslut inom ramen för tillsynsprocessen, oavsett om det rör sig om en för- eller efterhandstillsyn över finansiell information. Dessutom bör det inte vara möjligt att genom ett regeringsingripande ändra sammansättningen av tillsynsutöarens styrelse eller andra beslutsfattande organ innan den period för vilken tillsynsutöarna har utsetts har löpt ut, såvida inte särskilda omständigheter gör att sådana åtgärder är nödvändiga, eftersom detta kan leda till en mindre oberoende tillsynsprocess.
48. Vad gäller friståendet i förhållande till emittenter och revisorer bör tillsynsutöware vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de är tillräckligt fristående, inklusive men inte begränsat till fastställandet av etiska uppförandekoder för dem som deltar i tillsynsprocessen, karenstider och krav på försäkringar om att den personal som deltar i tillsynen över finansiell information inte bryter mot några krav på oberoende på grund av deras förhållande till emittenten eller det berörda revisionsföretaget. Emittenters och revisorers företrädare bör inte, varken tillsammans eller enskilt, kunna ha en majoritet av rösträtterna i tillsynsutöarens beslutsfattande organ.

Förhandsgodkännande

49. **Riktlinje 4: Om förhandsgodkännande tillåts bör detta ingå som ett led i den formella processen och endast beviljas efter det att emittenten och dess revisor har lämnat en tydlig ståndpunkt i redovisningsfrågan.**
50. Tillsyn över finansiell information utgår vanligtvis från offentliggjord finansiell information. Till sin natur är detta således en verksamhet som sker i efterhand och som utförs enligt det undersökningsförfarande som anges i dessa riktlinjer och tillämpas på den finansiella information som valts ut grundat på kriterierna i de urvalsmetoder som anges i dessa riktlinjer.
51. Vissa tillsynsutöware har emellertid väl utbyggda system för förhandsgodkännande där emittenter i förväg kan få ett tillsynsbeslut, dvs. innan de offentliggör den relevanta finansiella informationen. Enligt dessa riktlinjer bör vissa villkor vara uppfyllda när tillsynsutöware använder sig av förhandsgodkännande. Framför allt bör emittenten och dess revisor ha fastställt vilken redovisningsmetod som utifrån alla fakta och omständigheter ska tillämpas i det enskilda fallet, eftersom detta gör det möjligt att grunda beslut om förhandsgodkännande på samma grad av information som ett efterhandsbeslut. Härigenom undviker man att beslut om förhandsgodkännande blir allmänna tolkningar.
52. Förhandsgodkännande bör ingå som ett led i en formell process, vilket innebär att tillsynsutöaren fattar ett riktigt beslut på samma sätt som vid ett efterhandsbeslut. Tillsynsutöaren bör följaktligen inte kunna ändra uppfattning efter det att den finansiella informationen har offentliggjorts, såvida inte fakta och omständigheter har ändrats från det att tillsynsutöaren gav uttryck för sin uppfattning och fram till det att den finansiella informationen utfärdas, eller om det finns andra starka skäl att byta uppfattning. Detta

hindrar inte att tillsynsutövare och emittenter och deras revisorer kan diskutera andra redovisningsfrågor så länge detta inte resulterar i ett formellt beslut.

Urvalsmetoder

53. **Riktlinje 5: Tillsynen grundas vanligtvis på ett urval. Urvalet bör grundas på en blandmodell där en riskbaserad ansats kombineras med en rotations- och slumpmässig ansats. Vid en riskbaserad ansats bör hänsyn tas till risken för oriktiga uppgifter och hur en oriktig uppgift påverkar de finansiella marknaderna. Urvalsmodellen bör säkerställa att varje emittent granskas minst en gång under en period som väljs av tillsynsutövaren.**
54. Urvalet bör baseras på en kombination av en riskbaserad ansats, slumpmässig ansats och rotation. En rent riskbaserad ansats innebär att de emittenter som inte uppfyller de riskkriterier som tillsynsutövaren har fastställt aldrig skulle bli föremål för tillsyn. En emittent bör alltid kunna väljas ut för granskning. En rent slumpmässig ansats kan medföra att emittenter med hög risk inte väljs ut tillräckligt ofta. Detsamma gäller vid en ren rotationsansats, och dessutom kan en emittent räkna ut när dess finansiella rapporter troligen kommer att väljas ut för granskning.
55. Fastställandet av riskfaktorn bör grundas på en kombination av sannolikheten för överträdelser och en överträdelses potentiella inverkan på de finansiella marknaderna. Hänsyn bör tas till de finansiella rapporternas komplexitet. Hänsyn bör dessutom, så långt det är möjligt, tas till utmärkande drag som emittentens och dess lednings riskprofil, etiska standarder och ledningens erfarenhet och förmåga eller vilja att tillämpa det relevanta ramverket för finansiell rapportering på ett korrekt sätt, liksom hur mycket erfarenhet emittentens revisorer har av det relevanta ramverket för finansiell rapportering. Samtidigt som stora emittenter i regel måste hantera mer komplexa redovisningsfrågor kan mindre och/eller nya emittenter ha mindre resurser och mindre erfarenhet av att tillämpa redovisningsstandarderna. Relevanta faktorer är därför inte bara emittenternas storlek utan även deras utmärkande drag.
56. Indikationer från revisorerna på att det föreligger oriktiga uppgifter, oavsett om detta sker i deras rapporter eller på annat sätt, leder vanligtvis till att den berörda finansiella informationen väljs ut för granskning. Indikationer från revisorer eller tillsynsorgan om att det föreligger oriktiga uppgifter samt välgrundade klagomål bör övervägas för granskning. Om en revisor avger ett uttalande enligt standardutformningen bör detta å andra sidan inte betraktas som ett bevis för att det inte föreligger någon risk för oriktiga uppgifter. En granskning av de finansiella rapporterna bör övervägas om ett mottaget klagomål efter en preliminär granskning förefaller trovärdigt och relevant för en tillsynsgranskning.
57. För att säkerställa att tillsynen av tillämpningen av de relevanta urvalskriterierna präglas av samstämmighet på europainivå bör tillsynsutövare ta hänsyn till de gemensamma tillsynsprioriteringar som tillsynsutövare och Esma tillsammans har identifierat.
58. Urvalsmodellerna bör följa Esmas tillsynsvägledning om hur tillsynsurvalet bör ske. Dessa kriterier är inte offentliga, framför allt eftersom emittenter annars skulle kunna

räkna ut när de kommer att granskas. Tillsynsutövarna bör för kännedom underrätta Esma om vilka faktorer de använder i sin nationella urvalsmetod, och de ändringar som de eventuellt gör längre fram. I enlighet med bestämmelserna i Esma-förordningen ska Esma garantera att uppgifterna behandlas förtroligt. Uppgifterna utgör grunden för all eventuell ytterligare utveckling som kan tänkas planeras i förhållande till de kriterier som används för urvalsmetoderna.

Granskningsförfaranden

59. **Riktlinje 6: Som ett led i tillsynsprocessen bör tillsynsutövare identifiera det mest effektiva sättet att utöva tillsyn över finansiell information. Inom ramen för arbetet med efterhandstillsyn över finansiell information från emittenter som valts ut för tillsyn kan tillsynsutövarna använda sig av**

- a) interaktiva fullständiga granskningar,
- b) interaktiva riktade granskningar,
- c) skrivbordsbaserade fullständiga granskningar, och
- d) skrivbordsbaserade riktade granskningar.

Interaktiva fullständiga granskningar bör i regel utgöra minst 33 procent av alla granskningar som genomförs under ett visst år eller omfatta minst 10 procent av det totala antalet emittenter under tillsynsutövarens tillsyn i början av året.

60. Interaktiva granskningar innebär ett utbyte av information mellan emittenten och tillsynsutövaren om den finansiella information som granskas. Interaktionen mellan emittenten och tillsynsutövaren kan exempelvis ske när tillsynsutövaren ställer frågor till emittenten, begär styrkande handlingar eller utför kontroller på plats.
61. Interaktiva granskningar bör vara det primära förfarande som används för tillsynen av finansiell information och därför bör användningen av skrivbordsgranskningar vara begränsad. Att enbart använda sig av interaktiva riktade granskningar bör för övrigt inte anses tillräckligt för att uppfylla tillsynskraven.
62. Om en tillsynsutövare inte uppfyller något av de tröskelvärden som anges i punkt 59 inom ett visst år bör tillsynsutövaren kunna förklara varför det inte kunde uppfyllas.
63. **Riktlinje 6a: En tillsynsutövars tillsynsmodell bör syfta till att bedöma om emittenternas finansiella information överensstämmer med principerna för redovisning, värdering, presentation och upplysning i det relevanta ramverket för finansiell rapportering. Tillsynsutövarna bör dessutom granska om den finansiella informationen i förvaltningsberättelsen är förenlig med den information som ingår i de finansiella rapporterna och uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering.**
64. Att bedöma huruvida den finansiella informationen uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering innebär inte att tillsynsutövarna måste avge ett positivt utlåtande att den finansiella informationen följer det relevanta ramverket för finansiell rapportering. Om tillsynsutövaren vid sin granskning emellertid kommer fram

till att det finns en väsentligt oriktig uppgift eller en oväsentlig avvikelse enligt punkt 70 i riktlinje 7 bör tillsynsutövaren använda sig av de tillsynsåtgärder som anges i punkt 69 i riktlinje 7.

65. En tillsynsutövers slutsatser efter en granskning kan anta en av följande former:
- a) Ett beslut om att ingen ytterligare granskning behövs.
 - b) Ett beslut där en tillsynsutövare accepterar att en specifik redovisningsmetod är förenlig med det relevanta ramverket för finansiell rapportering och att det inte behövs någon tillsynsåtgärd.
 - c) Ett beslut där en tillsynsutövare konstaterar att en specifik redovisningsmetod inte är förenlig med det relevanta ramverket för finansiell rapportering, huruvida det rör sig om en väsentligt oriktig uppgift eller en oväsentlig avvikelse samt om en tillsynsåtgärd behövs.
66. Tillsynsutövarna bör se till att granskningsförfarandena som genomförs är tillräckliga för att tillsynsprocessen ska bli effektiv och att granskningen och dess slutsatser dokumenteras ordentligt.
67. **Riktlinje 6b: För att säkerställa att de granskningsförfaranden som har använts och de slutsatser som följer av dessa är robusta, bör tillsynsutövarna införa kvalitetsgranskningar av de utförda granskningarna.**
68. Kvalitetsgranskningar bör utföras av personal som har relevant erfarenhet av och kunskap om det relevanta ramverket för finansiell rapportering eller de redovisningsfrågor som granskas.

Tillsynsåtgärder

69. **Riktlinje 7: En tillsynsutövare bör, på eget initiativ, vidta de åtgärder som anges nedan. När en väsentligt oriktig uppgift upptäcks bör tillsynsutövaren skyndsamt vidta åtminstone en av följande åtgärder i enlighet med de överväganden som beskrivs i punkt 73:**
- a) Kräva att de finansiella rapporterna rättas och offentliggörs på nytt.
 - b) Kräva en särskild rättelse.
 - c) Kräva en rättelse i framtida finansiella rapporter och räkna om jämförelsetalen, när detta är relevant.
70. **Om en oväsentlig avvikelse från ramverket för finansiell rapportering medvetet lämnas okorrigerad för att ge en viss bild av en emittents finansiella ställning, finansiella resultat eller kassaflöden bör tillsynsutövaren vidta samma åtgärder som om det hade rört sig om en väsentlig avvikelse.**
71. **Om en oväsentlig avvikelse från ramverket för finansiell rapportering upptäcks men det finns betydande risk för att avvikelsen i framtiden kan bli väsentlig bör tillsynsutövaren informera emittenten om avvikelsen.**

72. **Liknande åtgärder bör vidtas när liknande överträdelser upptäcks, efter att hänsyn har tagits till hur väsentlig överträdelsen är.**
73. När tillsynsutövare beslutar vilken typ av åtgärd som ska vidtas bör de ta hänsyn till följande:
- a) Med förbehåll för tillsynsutövarens befintliga befogenheter bör det slutliga målet, vid valet mellan ett krav på att rätta och offentliggöra de finansiella rapporterna på nytt eller kräva en särskild rättelse, vara att investerarna bör ges bästa möjliga information, och det bör göras en bedömning av huruvida de ursprungliga finansiella rapporterna och en särskild rättelse ger användarna den tydlighet som krävs för att fatta beslut eller huruvida offentliggörande av de rättade finansiella rapporterna är den bästa lösningen.
 - b) Vid valet mellan att kräva antingen en rättelse i framtida finansiella rapporter eller vid ett tidigare tillfälle offentliggöra en särskild rättelse eller de rättade finansiella rapporterna bör olika faktorer övervägas, nämligen
 - tidpunkten för beslutet: om beslutet tidsmässigt ligger väldigt nära offentliggörandet av de finansiella rapporterna kan en rättelse i framtida finansiella rapporter vara lämplig,
 - beslutets natur och de omständigheter som omger det:
 - om marknaden är tillräckligt informerad när beslutet fattas kan tillsynsutövaren välja att göra en rättelse i framtida finansiella rapporter,
 - om beslutet enbart rör hur informationen presenterades i de finansiella rapporterna, snarare än det materiella innehållet (t.ex. om informationen presenteras tydligt i noterna medan det relevanta redovisningsramverket kräver att informationen ska presenteras i själva rapporterna), kan tillsynsutövaren också välja att göra en rättelse i framtida finansiella rapporter.
- Skälet till offentliggörandet i framtida finansiella rapporter bör tydligt anges i beslutet.
74. **Riktlinje 8: När det i samband med tillsynen över finansiell information fastställs hur väsentlig en avvikelse är, bör detta ske enligt det relevanta ramverk för finansiell rapportering som användes för att utarbeta den finansiella informationen, vid rapporteringsdagen.**
75. **Riktlinje 9: Tillsynsutövarna bör säkerställa att emittenter agerar på lämpligt sätt på de åtgärder som vidtas mot dem.**
76. Eftersom väsentliga oriktiga uppgifter per definition kan påverka de beslut som fattas av investerare och andra användare av harmoniserade dokument är det viktigt att dessa inte bara informeras om att den finansiella rapporten innehåller oriktiga uppgifter utan att de också i god tid ges rättad information, såvida detta inte är praktiskt omöjligt. När åtgärd a) eller b) som anges i riktlinje 7 vidtas bör den relevanta finansiella informationen

och den åtgärd som vidtas göras tillgänglig för marknadsaktörerna, såvida detta inte är praktiskt omöjligt, antingen direkt av emittenten och/eller av tillsynsutövaren.

Europeisk samordning

77. **Riktlinje 10:** För att se till att redovisningstillsynen präglas av en hög harmoniseringsnivå bör europeiska tillsynsutövare diskutera och utbyta erfarenheter om tillämpningen och tillsynen av det relevanta ramverket för finansiell rapportering, huvudsakligen IFRS, under EECS:s möten. Dessutom bör europeiska tillsynsutövare, under samordning av Esma, årligen identifiera gemensamma tillsynsprioriteringar.
78. För att se till att redovisningstillsynen präglas av en hög harmoniseringsnivå håller Esma regelbundet möten med EECS där alla europeiska tillsynsutövare finns representerade och bör delta.
79. För att främja samstämmighet vid tillsynen bör tillsynsutövare, under samordning av Esma, identifiera gemensamma redovisningsfrågor som ska bli föremål för tillsyn över finansiell information i EES. Dessa bör offentliggöras i tillräckligt god tid före rapporteringsperiodens slut. Samtidigt som de flesta områdena bör vara gemensamma är vissa områden kanske inte relevanta för alla länder eller specifika för vissa branscher. Definitionen av områdena bör göras i tillräckligt god tid för att göra det möjligt för tillsynsutövare att i sitt tillsynsprogram inkludera dessa som områden som ska bli föremål för granskning.
80. **Riktlinje 11:** Även om ansvaret för redovisningstillsynen fortfarande ligger hos nationella tillsynsutövare bör det ske en samordning av förhands- och efterhandsbeslut inom EECS för att främja en harmoniserad tillsynspraxis och för att säkerställa en konsekvent strategi bland tillsynsutövare i fråga om tillämpningen av det relevanta ramverket för finansiell rapportering. Europeiska tillsynsutövare bör dessutom, under samordning av Esma, identifiera redovisningsfrågor och tillhandahålla tekniska råd inför utarbetandet av Esmas uttalanden och/eller yttranden.
81. Även om åtgärder vidtas på nationell nivå innebär skapandet av en gemensam värdepappersmarknad att investerare ges ett liknande skydd i alla medlemsstater. Konsekvent tillsyn över finansiell information i EES kräver samordning och en hög grad av harmonisering i fråga om vilka åtgärder som tillsynsutövaren vidtar. För att säkerställa ett korrekt och rigoröst system för tillsyn över finansiell information och undvika regelarbitrage kommer Esma att främja harmoniserade tillsynsstrategier genom samordning av tillsynsutövares förhands- och efterhandsbeslut.
82. Utfärdandet av redovisningsstandarder och tolkningar av hur dessa ska tillämpas är förbehållet de organisationer som har till uppgift att fastställa standarder. Esma och tillsynsutövaren utfärdar därför inte några allmänna råd om hur IFRS ska tillämpas. Som ett led i redovisningstillsynen gör tillsynsutövare trots det en egen bedömning för att fastställa huruvida den redovisningspraxis som tillämpas kan anses ligga inom de gränser som är godtagbara enligt det relevanta ramverket för finansiell rapportering.

83. När IFRS tillämpas vidarebefordrar Esma alla väsentliga kontroversiella redovisningsfrågor, liksom alla tvetydigheter och brist på särskild vägledning, som upptäcks under tillsynsprocessen till de organ som ansvarar för fastställandet av standarder och deras tolkning (nämligen IASB och IFRS IC). Detsamma gäller alla andra identifierade problem som begränsar tillsynen under tillsynsprocessen.

Frågor inför beslutsfattande och beslut

84. **Riktlinje 12: Diskussioner av ärenden vid EECS kan ske antingen i förväg (frågor inför beslutsfattande) eller i efterhand (beslut). Förutom i sällsynta fall där den tidsfrist en tillsynsutövare måste uppfylla gör det omöjligt att förbereda, presentera och diskutera med EECS innan ett beslut fattas, bör en redovisningsfråga i följande fall skickas in som en fråga inför beslutsfattande:**

- Om tillsynsutövaren inte tidigare har fattat något beslut om en viss redovisningsfråga eller om det tidigare inte har förts någon diskussion om en viss redovisningsfråga. Detta gäller inte frågor med små tekniska förtjänster eller om redovisningsstandarden är tydlig och överträdelsen är uppenbar.
- Om europeiska tillsynsutövare eller Esma konstaterar att redovisningsfrågorna har stor betydelse för den inre marknaden.
- Om tillsynsutövaren inte håller med om ett tidigare beslut om samma redovisningsfråga.
- Om tillsynsutövaren konstaterar att det finns risk för att tillämpningen kraftigt kommer att skilja sig åt mellan olika emittenter runtom i Europa.

Vid tillsynsbeslut som fattas på grundval av en fråga inför beslutsfattande bör hänsyn tas till resultatet av diskussionen i EECS.

85. En redovisningsfråga kan presenteras som en fråga inför beslutsfattande om tillsynsutövaren önskar ytterligare vägledning från andra tillsynsutövare på grund av redovisningsfrågans komplexitet eller om tillsynsutövaren önskar ytterligare vägledning eftersom det annars kanske inte går att genomföra tillsynen.
86. Redovisningsfrågor som en tillsynsutövare ställs inför, med undantag av de frågor där det är tydligt hur redovisningsstandarden ska tillämpas, där överträdelsen är uppenbar även om det ännu inte har fattats något beslut, bör föras vidare till Esma och diskuteras i EECS för att säkerställa en konsekvent tillsynsstrategi. För att åstadkomma detta bör tillsynsutövare ta upp sådana frågor till diskussion innan de fattar beslut och ta hänsyn till resultatet av diskussionen i EECS. Även andra tillsynsutövare bör ta hänsyn till resultatet. Esma bör även skicka in frågor inför beslutsfattande till EECS om redovisningsfrågorna har stor betydelse för den inre marknaden.
87. **Riktlinje 13: Ett beslut bör skickas in till EECS om beslutet uppfyller ett eller flera av följande kriterier:**
- **Beslutet avser redovisningsfrågor med tekniska förtjänster.**

- Beslutet har diskuterats som en fråga inför beslutsfattande, såvida inte diskussionerna under EECS-mötet ledde fram till ett annat beslut.
 - Beslutet kommer av andra orsaker att vara av intresse för andra europeiska tillsynsutövare (denna bedömning påverkas troligen av diskussionerna i EECS).
 - Beslutet ger en tillsynsutövare en indikation på att det finns en risk för att emittenterna kommer att använda mycket olika redovisningsmetoder.
 - Beslutet troligen kommer att ha en betydande inverkan på andra emittenter.
 - Beslutet fattas på grundval av en bestämmelse som inte omfattas av en specifik redovisningsstandard.
 - Beslutet har upphävts av en överklagandekommitté eller domstol.
 - Beslutet strider på ett uppenbart sätt mot ett tidigare beslut om samma eller en liknande redovisningsfråga.
88. Frågor inför beslutsfattande och beslut som diskuteras i EECS avser vanligtvis finansiella rapporter upprättade enligt IFRS men kan även omfatta exempelvis finansiell rapportering som utarbetats enligt god redovisningssed som anses likvärdig med IFRS såsom de antagits av EU.
89. För att säkerställa effektiva och ändamålsenliga diskussioner bör frågor inför beslutsfattande och beslut vara tydliga och kortfattade men trots det innehålla alla relevanta fakta, emittentens argument och tillsynsutövarens bakomliggande logik och slutsats.
90. **Riktlinje 14: Tillsynsutövares tillsynsbeslut bör ta hänsyn till tidigare beslut om samma redovisningsfråga om liknande fakta och omständigheter föreligger. Tillsynsbesluten omfattar både förhands- och efterhandsbeslut, samt resultatet av diskussionerna i EECS för att avgöra om en redovisningsmetod uppfyller eller inte uppfyller kraven i det relevanta ramverket för finansiell rapportering och tillhörande åtgärder. Oavsett vad diskussionerna i EECS resulterar i ligger ansvaret för att fatta det slutliga beslutet fortfarande hos den nationella tillsynsutövaren.**
91. För att säkerställa konsekvent tillsyn i hela EES bör tillsynsutövaren innan de fattar ett tillsynsbeslut studera beslut från andra europeiska tillsynsutövare i EECS-databasen och ta hänsyn till dessa. Dessutom bör de även ta hänsyn till tillsynsutövarens egna tidigare beslut om samma redovisningsfråga. Detta gäller oavsett om beslutet fattas i form av ett förhandsgodkännande eller utgörs av ett beslut som grundas på offentliggjorda finansiella rapporter.
92. Om en tillsynsutövare avser att fatta ett beslut som uppenbart inte är förenligt med ett tidigare beslut eller resultatet av en diskussion om en fråga inför beslutsfattande som rör samma eller en liknande redovisningsfråga bör tillsynsutövaren presentera frågan som en fråga inför beslutsfattande. Detta görs för att fastställa huruvida andra fakta och omständigheter skulle motivera ett beslut som skiljer sig från det tidigare beslutet.

Rapportering

93. **Riktlinje 15: Alla frågor inför beslutsfattande som uppfyller något av de kriterier för att lämna in frågor som anges i riktlinje 12 bör i regel lämnas in till Esma tillsammans med relevanta detaljer två veckor före det EECS-möte på vilket de kommer att diskuteras.**
94. **Riktlinje 16: Alla tillsynsbeslut som uppfyller något av de kriterier för att överlämna ett beslut som anges i riktlinje 13 bör i regel överlämnas till Esma tillsammans med relevanta detaljer tre månader efter det att beslutet fattades.**
95. Samordningen i EECS bör underlättas genom att det finns en databas. Syftet med databasen är att skapa en plattform för kontinuerligt utbyte av information. Tidsfristen för att överlämna beslut har fastställts för att undvika alltför många situationer där tillsynsutövarna inte känner till beslut som redan fattats, och som de borde ha tagit hänsyn till i samband med senare beslut. Esma kommer att granska alla beslut som överlämnas för att kontrollera att de är konsekventa, innehåller tillräckligt med information och använder korrekt terminologi. Esma kan kräva återinlämning eller inlämning av kompletterande information. Efter slutförd granskning för Esma in tillsynsbeslutet i databasen.
96. EECS-databasen innehåller resultatet av den diskussion som fördes vid mötet. Hanteringen av uppgifterna sker på ett sådant sätt att beslut som inte längre gäller på grund av ändrade redovisningsstandarder flyttas till en separat avdelning och dessutom klassificeras även beslut som inte anses ha tekniska förtjänster i en separat avdelning. Esma ansvarar för upprätthållandet av databasen.
97. **Riktlinje 17: För att främja konsekvent tillämpning av IFRS bör europeiska tillsynsutövare inom EECS besluta sig för vilka beslut i databasen som kan offentliggöras i anonymiserad form.**
98. Tillsynsutövarna bör i samråd med Esma välja ut och offentliggöra ett urval av alla beslut om tillämpningen av IFRS. De beslut man väljer att offentliggöra bör uppfylla ett eller flera av följande kriterier:
 - Beslutet avser en komplex redovisningsfråga eller en fråga som skulle kunna leda till en annan tillämpning av IFRS.
 - Beslutet avser en fråga som är relativt utbredd bland emittenter eller inom en viss typ av affärsverksamhet, och därför kan vara av intresse för andra tillsynsutövare eller tredje parter.
 - Beslutet avser en fråga där det saknas erfarenhet eller där tillsynsutövarna inte har samma erfarenheter.
 - Beslutet har fattats på grundval av en bestämmelse som inte omfattas av en specifik redovisningsstandard.

99. **Riktlinje 18: Europeiska tillsynsutövare bör regelbundet rapportera om sin tillsynsverksamhet på nationell nivå och tillhandahålla Esma den information som krävs för att rapportera och samordna tillsynsverksamheten på Europainivå.**
100. Tillsynsutövarna bör regelbundet upplysa allmänheten om vilka tillsynspolicyer som har antagits och vilka beslut som har fattats i enskilda ärenden, inbegripet frågor som rör redovisning och upplysningar. Det är upp till tillsynsutövaren att avgöra om informationen ska rapporteras i anonymiserad form eller inte.
101. Europeiska tillsynsutövare bör rapportera resultat och tillsynsbeslut som avser de gemensamma tillsynsprioriteringar som fastställts i enlighet med riktlinje 10 till Esma. Tillsammans med annan verksamhet som är relevant för samordningen på Europainivå offentliggör Esma sedan dessa i sin tillsynsrapport.